శ్రీమతి.కిలాషో దేవి బర్మన్ మరియు ఇతరులు

వర్సెస్

కమిషనర్ ఆఫ్ ఇన్కమ్ – టాక్స్ వెస్ట్ బెంగాల్ కలకత్తా

ఫిబ్రవరి 8, 1996

[ఎస్. పి. భరూచా మరియు ఎస్. సగీర్ అహ్మద్, న్యాయమూర్తులు]

ఆదాయపు పన్ను చట్టము, 1961: సెక్షన్ 143 (3).

ఆదాయపు పన్ను – హిందూ అవిబభాజ్య కుటుంబం [హెచ్ యు ఎఫ్] – మదింపు – సంబంధిత మదింపు సంవత్సరానికి చేవ్రాలు చేయబడిన [సైన్డ్ మదింపు ఉత్తర్వు [ఆర్డర్] లేదా ఫారం – లేని సందర్భంలో – జరిగింది చెల్లుబాటు అయ్యేమదింపు [అంచనా] లేదు.

సెక్షన్ 256 (1)

ఆదాయపు పన్ను – రిఫరెన్స్ – హైకోర్టు అధికార పరిధి – పరిమితి – ట్రిబ్యునల్ కనుగొన్న వాస్తవాల దాటి హైకోర్టు వెళ్ళకూడదు.

పదాలు మరియు పదబంధాలుః

"సహేతుకం కాని ముగింపు " ఆదాయపు పన్ను చట్టము, 1961యొక్క సెక్షన్ 256 (1) సందర్భంలో అర్థం.

అప్పీలుదారు – పన్ను చెల్లింపుదారు తన హిందూ అవిబభాజ్య కుటుంబం [హెచ్. యు. ఎఫ్] కర్తగా సంబంధిత మదింపు సంవత్సరానికి రిటర్న్ సమర్పించాడు. రెవెన్యూ రికార్డులోని మదింపు ఉత్తర్వుపై సంతకం లేదు. సంతకం చేసిన ఫారం యొక్క కాపీ లేదు. డిమాండ్ నోటీసు పై పొట్టి సంతకం [ఇనీషియల్] లేదా సంతకం ఉంది. రికార్డులో ఒక వ్యక్తి సంతకం చేసిన ఒప్పుకొనిన పత్రం ఉంది. అప్పీలుదారు – మదింపుదారు డిమాండు నోటీసులో లేవనెత్తిన డిమాండ్ చెల్లించారు అని చూపించడానికి ఎటువంటి ఆధారం లేదు.

ఆదాయపు పన్ను అధికారి ఆదాయపు పన్ను చట్టము, 1961 లోని సెక్షన్ 147 (ఎ) కింద చర్యలు తీసుకొని, అప్పీలుదారు యొక్క హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం [హెచ్. యు. ఎఫ్] మదింపు నుండి తప్పించుకున్నట్లు నిర్ధారించారు. అప్పీలుదారు నిరసనగా 'పన్ను పడదని [శూన్య–నిల్]' వివరణలు [రిటర్న్స్] దాఖలు చేశారు. ఆదాయపు పన్ను అధికారి [ఐటిఓ] అప్పీలుదారు వాదనను

తిరస్కరించి, హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం [హెచ్. యు. ఎఫ్] పై పన్ను మదింపు వేసినారు. ఆ తరువాత అప్పీలుదారులు ఆదాయపు పన్ను అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్కు అప్పీల్ చేశారు. ట్రిబ్యునల్ అప్పీల్ను అనుమతించింది. రెవెన్యూ వారు ట్రిబ్యునల్కు రిఫరెన్స్ కోరినందున అది హైకోర్టుకు రిఫరెన్స్ చేయగా హైకోర్టు రెవెన్యూకు అనుకూలంగా సమాధానం ఇస్తూ ట్రిబ్యునల్ ముగింపు సహేతుకం గా లేదని పేర్కొన్నది. హైకోర్టు తీర్పుతో తృప్తి చెందన ందున అప్పేలెంట్ ఈ అప్పీలు దాఖలు చేయడమైనది.

చట్టబద్ధమైన నోటీసులు లేదా డిమాండ్ నోటీసు లేదా మదింపు ఆర్డర్ తనకు అందలేదని, తన తరపున ఎటువంటి నోటీసును స్వీకరించే అధికారం ఎవరికీ లేదని అప్పీలుదారు తరపున వాదించారు.

అప్పీల్ను అనుమతిస్తూ , ఈ కోర్టు

తేల్చినది : 1.1 .హైకోర్టు, పన్నుల శాసనాల క్రింద ఒక సూచనలో, శాసనము ప్రశ్నలకు సంబంధించి సలహా అధికార పరిధిని కలిగి ఉన్న ది. ట్రిబునలు తన ముందు ఉన్న రికార్డుపై, సహేతుక నిర్ణయానికి రాలేకపోయినట్లయితే; హైకోర్టు, రిఫరెన్స్ ప్రొసీడింగుల లో ట్రిబునలు కనుగొన్న వాస్తవాల వెనుకకు వెళ్ళలేదా అనేది చట్ట సంబంధమైన ప్రశ్న. ఒక ముగింపుకు రావడానికి తగు విధముగా ఆదేశించబడినప్పటికి తన ముందు ఉంచిన రికార్డ్ అధారముగా ఏ వ్యక్తి రాలేని ముగింపుకు వస్తే అట్టిది వికృతంగా ఉంటుంది.[305 – G–H; 306–A]

1.2. హైకోర్ట్ రెఫరెన్స్ ప్రొసీడింగులలో కనుగొనబడిన వాస్తవాల వెనుకకు వెళ్లలేదు. ఈ ఫలితాలు ప్రతికూలమైనవని నిర్ధారించడానికి వివాదాస్పద ఫలితాలకు చేరుకున్నప్పుడు ట్రిబ్యునల్ ముందు లేని సాక్ష్యమును పరిశీలించలేము.

[306 – D; E]

2. "అంగీకరించిన" వాస్తవాల వివరణను రిఫరెన్స్ దరఖాస్తుకు అనుబంధంగా రెవెన్యూ ట్రిబ్యునల్ ముందు ఉంచింది. పన్ను మదింపుదారుడి తరపున ఏ వ్యక్తికీ ఇంతకుముందు నోటీసులు అందాయని కేసు వివరణ లో పేర్కొనకపోవడం ట్రిబ్యునల్ అలా కనుగొనలేదని చూపిస్తుంది; దీని గురించి అస్సలు ప్రస్తావించకపోవడం అనేది రెవెన్యూ ఈ వాదనను మరియు సహాయక విషయాలను ట్రిబ్యునల్ ముందు ఉంచలేదని సూచిస్తుంది. మదింపుదారుల తరపున ఎవరైనా ఇంతకుముందు నోటీసులను అందుకున్నారా అని నిర్ధారించడానికి మరియు కేసు యొక్క అనుబంధ స్టేటెమెంటు

తయారు చేయడానికి ఆదేశాన్ని ట్రిబ్యునల్ నుండి కోరవచ్చు కాని, ట్రిబ్యునల్ చేసిన ముగింపును హైకోర్టు సహేతుకత లేనిదానిగా అని ముగించుట సరికాదు. ట్రిబ్యునల్ ముందు రెవెన్యూ సమర్పించిన రికార్డులో సంతకం చేయబడిన మదింపు ఉత్తర్వులు గాని ఫారం గాని లేదని గమనించుటకు హైకోర్టు తగిన ప్రాముఖ్యత ఇవ్వలేదు. [306 – F–G; 307–B]

కల్యాన్‌కు మార్ రే v.ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ – 191 ఐ. టి. ఆర్.634 పై ఆధారపడటమైనది.

ఎల్లిస్ రీడ్ v .సి.ఐ.టి., 5 ఐ.టి.సి. 100, ఉదహరించబడింది.

సివిల్ అప్పీలేట్ న్యాయనిర్ణయాధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నెం.2242– 2246; 1978 సంవత్సరము యొక్క.

ఐ.టి.రిఫరెన్స్ నెం.90/1968 లో కలకత్తా హైకోర్టు యొక్క 14.7.77 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి.

అప్పీలెంట్స్ కోసం: కె. బి. రోహ్తగి, అనుప్ శర్మ మరియు శ్రీమతి అపర్ణ రోహ్తగి.

ప్రతివాదుల కోసం: ఆర్. ఆర్. మిశ్రా, ఆర్. సతీష్ మరియు ఎస్. ఎన్. టెర్డోల్.

న్యాయస్థానం యొక్క తీర్పు వెలువరించినది

గౌరవ న్యాయమూర్తి భరూచా . ఇది ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీల్. కలకత్తా హైకోర్టు ఆదాయపు పన్ను సూచనలో సవాలు చేయబడిన ఉత్తర్వును జారీ చేసింది. హైకోర్టు భాష్యం [సమాధానం] చెప్పాలని అడిగిన ప్రశ్నలుః

"1. వాస్తవాలలోను మరియు పరిస్థితుల సందర్భం లో అయినా మదింపు సంవత్సరం 1955–56 కోసం హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం [హెచ్. యు. ఎఫ్] పై చెల్లుబాటు అయ్యే మదింపు ఉందా?

2. 1వప్రశ్నకు సమాధానం అవును ఐయితే , అప్పుడు, వాస్తవాలపై మరియు కేసు పరిస్థితులలో1958–59 నుండి 1962–63 సంవత్సరాలకు హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం [హెచ్. యు. ఎఫ్] హోదాలో జరిగిన మదింపులు చెల్లుబాటు అవుతాయా?

సూచనకు సంబంధించిన మదింపు సంవశ్చరాలు 1958-59 నుండి 1962-63, సంబంధిత మునుపటి సంవత్సరాలు బి. యెస్ సంవత్సరాలు 1364 నుండి 1368 వరకు. మదింపుదారుడు రాష్ బిహారీ దాస్ బర్మన్ హిందూ శాసనము లోని మితాక్షరా అనే విదమైన విదానము [పాఠశాల] చే పాలించబడతాడు. ఈ నిర్ణయం యొక్క ప్రయోజనాల కోసం హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం [హెచ్. యు. ఎఫ్] చరిత్రలోకి వెళ్లడం అనవసరం, దానిని ఆదాయపు పన్ను అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ మరియు హైకోర్టు ముందు ఉంచిన కేసు వివరణలో రెండింటిలోనూ ఉదహరించారు. మనం ఇప్పుడు నిర్దేశించాల్సినది, సంబంధితమైనది మరియు కేస్ స్టేట్మెంట్ నుండి తీసుకోబడింది. 1955-56 మదింపు సంవశ్చరము కోసం అసెస్సీ తనను తాను హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం [హెచ్.యు.ఎఫ్] కర్తగా పేర్కొనుటూ ది 14 నవంబర్, 1957 నాటి రిటర్న్ సమర్పించారు. హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం [హెచ్. యు. ఎఫ్] గా మదింపు చేయబడిందని చెప్పబడింది. రెవెన్యూ రికార్డులోని మదింపు ఆర్డర్లో సంతకం లేదు. మదింపు ఫారం యొక్క సంతకం చేసిన కాపీ లేదు. 1958 ఏప్రిల్ 10 నాటి డిమాండ్ నోటీసు ఉంది, దానిపై పొట్టి సంతకం [ఇనీషియల్] లేదా సంతకం ఉంది. అసెస్సీ ప్రకారం, చట్టబద్ధమైన నోటీసులు లేదా డిమాండ్ నోటీసు లేదా మదింపు ఆర్డర్ తను అందుకోలేదు. రికార్డులో ది 1958 ఏప్రిల్ 25వ తేదీన ఫూల్ సింగ్ అనే వ్యక్తి సంతకం చేసిన తిరుగు రసీదు పత్రం ఉంది. మదింపుదారుడి ప్రకారం, అటువంటి వ్యక్తి అతని తరపున ఎటువంటి నోటీసును స్వీకరించే అధికారం ఉన్న వ్యక్తి ఎవరూ లేరు. డిమాండ్ నోటీసులో లేవనెత్తిన డిమాండ్ను మదింపుదారు చెల్లించినట్లు చూపించడానికి ఎటువంటి ఆధారం లేదు.

మదింపుదారు కలకత్తా హైకోర్టు లో పారీకత్తు [విభజన] దావాను దాఖలు చేశారు (నం.665 సంవశ్చరము 1955 లో). ఒక ఒప్పందం కుదిరింది. ఆస్తులు అన్నియూ కీడు మేళ్ళ ద్వారా విభజించబడాలి, కానీ ట్రిబ్యునల్ ద్వారా కేసు విచారణ అయినప్పుడు అది జరగాల్సి ఉంది.

ఆదాయపు పన్ను చట్టము, 1922 లోని సెక్షన్ 22 కింద 1956-57 నుండి 1961-62 మదింపు సంవత్సరాలకు, ఎటువంటి నోటీసులను జారీ చేయలేదు. అదేవిదముగా ఆదాయపు పన్ను చట్టము, 1961 లోని సెక్షన్ 139 కింద హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం [హెచ్.యు.ఎఫ్] కు ఎటువంటి నోటీసు జారీ చేయబడలేదు. పారీకత్తు [విభజన] దావా పరిధిలోకి వచ్చిన ఆస్తుల నుండి వచ్చే ఆదాయం నకు రిటర్న్ సమర్పించబడి వాటిని మునుపటి హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబ సభ్యుల యొక్క చేతుల్లో ఉన్నట్లుగానే మదింపు చేశారు.

మదింపుదారుల మధ్య నిజమైన విభజన జరగలేదనే మిషతో వారు హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం [హెచ్.యు.ఎఫ్] మదింపు నుండి తప్పించుకున్నారని , ఆదాయపు పన్ను రిటర్న్ వివరాలు తప్పుగా సూచించారని ఆ తర్వాత ఆదాయపు పన్ను అధికారి ఆదాయపు పన్ను చట్టము, 1961 సెక్షన్ 147 (ఎ) కింద చర్యలు తీసుకున్నారు. 1958-59 నుండి 1961-62 వరకు సంవత్సరాలకు సెక్షన్ 139 (2) కింద 1962-63 కోసం సెక్షన్ 148 కింద ఆదాయ పన్ను అధికారి [ఐ.టి.ఓ] చర్యలు ప్రారంభించారు. పన్ను మదింపుదారు నిరసనగా 'సున్నా' నిల్ రిటర్నులు దాఖలు చేశారు. మదింపుదారుల వాదనను తిరస్కరించి, హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం [హెచ్. యు. ఎఫ్] పై ఆదాయ పన్ను అధికారి [ఐ.టి.ఓ] మదింపు చేయడమైనది. హెచ్. యు. ఎఫ్. మదింపుదారుడు అప్పీల్ చేసాడు కానీ, పన్ను పరిమాణంలో కొన్ని తగ్గింపులు మినహా, ఆదాయ పన్ను అధికారి [ఐ. టి. ఓ] ఆదేశాలు ధ్రువీకరణ కాబడినవి.

మదింపుదారు ట్రిబ్యునల్కు అప్పీల్ చేశారు. సంబంధిత మదింపు సంవత్సరాల్లో హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం [హెచ్.యు.ఎఫ్] లేదని అందువలన దానిపై చర్యలు సరికాదని కోరారు. హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం [హెచ్.యు.ఎఫ్] ను ఎన్నడూ మదింపు చేయలేదని అందువల్ల ఆదాయ పన్ను చట్టము 1922 సెక్షన్ 25ఎ కింద ఒక దరఖాస్తు చేయడానికి ఎటువంటి కారణం లేదని కూడా కోరారు. రెవెన్యూ తరపున వాదిస్తూ, హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం [హెచ్.యు.ఎఫ్] పై మదింపుకాబడినదని దానిని 1955-56 మదింపు సంవత్సరానికి సంబందించిన మదింపు ఉత్తర్వులలో స్పష్టముగా చూడవచ్చు అని , చట్టము యొక్క సెక్షన్ 25A కింద ఒక ఉత్తర్వు ఆమోదించబడే వరకు హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం [హెచ్.యు.ఎఫ్] కొనసాగుతున్నట్లు గానే భావించి ముందుకు సాగడానికి అనుమతి ఉందని సమర్పించబడింది. 1955-56 మదింపు సంవత్సరానికి సంబందించి హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం [హెచ్.యు.ఎఫ్] పై మదింపు ఉత్తర్వులు ఉన్నాయా అనే ప్రశ్న లోకి ట్రిబునల్ వెళ్ళినది. నిర్ణయాలు ఇవి :

"(i) సంతకం చేసిన మదింపు ఆర్డర్ లేదు;

(ii) ఈ సందర్భంలో డిమాండ్ నోటీసు ఉనికిలో ఉన్నప్పటికీ, సానుకూల డిమాండ్ ఉన్నప్పటికీ, దాని కింద, ఇది మదింపుదారుడికి అందించబడలేదు కావున మదింపు చెల్లదు;

(iii) హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం [హెచ్. యు. ఎఫ్] పై (1955-56 కోసం) ఎస్సెస్సి సెక్షన్ 25ఎ పరిశీలించినపుడు హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం [హెచ్. యు. ఎఫ్] పై గతం లో ఏ మదింపు లేనందున ఆ సెక్షన్ కింద దరఖాస్తుతో ముందుకు రావాల్సిన అవసరం లేదు

(iv) సెక్షన్ 25ఎ కింద దరఖాస్తు లేనంత మాత్రాన , ఈ పరిస్థితులలో, ఆదాయపు పన్ను అధికారులుకు ఆ కుటుంబం మొత్తానికి వ్యతిరేకంగా చర్య తీసుకోవడానికి ఎటువంటి అధికార పరిధిని ఇవ్వలేకపోయింది;

(v) సెక్షన్ 25ఎ (3) అమలు ఇక్కడ వర్తించదు ఎందుకంటే కుటుంబంపై ఎటువంటి మదింపు లేదు, వివాదాస్పద హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం [హెచ్.యు.ఎఫ్] పై అనేది ఆదాయం ఉన్న మదింపుదారుడు చనిపోయిన తర్వాత సెక్షన్ 24బి అమలు చేయబడే వరకు పన్నుకు లోబడి ఉండదు (ఎల్లిస్ రీడ్ v.సి. ఐ. టి., 5 ఐ. టి. సి. 100 చూడండి).

మరియు

(vi) హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం [హెచ్.యు.ఎఫ్] ఉనికిలో లేనప్పుడు హెచ్. యు. ఎఫ్. హోదాలో మదింపు చెల్లుబాటు కానందున పక్కన పెట్టవలసి ఉన్న ది.

ఇతర విషయాలతోపాటు, ట్రిబ్యునల్ యొక్క వాస్తవిక ఫలితాలు "ఏ సాక్ష్యము ద్వారా చూపబడలేదు మరియు అసమంజసమైనవి మరియు వికృతమైనవి అని రెవెన్యూవారు హైకోర్టుకు రిఫరెన్స్ కోరారు ". ట్రిబ్యునల్ సూచించిన ప్రశ్నలను సవరించింది మరియు పైన పేర్కొన్న రెండు ప్రశ్నలను రూపొందించింది. ట్రిబ్యునల్ హైకోర్టుకు రిఫర్ చేయాలని రెవెన్యూ కోరుకునే ప్రశ్నల ఫ్రేమ్ను పరిగణనలోకి తీసుకుంటే, ట్రిబ్యునల్ యొక్క వాస్తవిక తీర్మానాలు విరుద్ధంగా ఉన్నాయో లేదో నిర్ణయించడానికి ట్రిబ్యునల్ ముందు రికార్డును పరిశీలించడానికి హైకోర్టుకు అవకాశం ఉందని మా అభిప్రాయం గా ఉంది.

పన్నుల శాసనాల క్రింద ఉన్న సూచనలో హైకోర్టు శాసనము ప్రశ్నలకు సంబంధించి సలహా అధికార పరిధిని అమలు చేస్తుంది. ట్రిబ్యునల్ తన ముందు ఉన్న ఒక విషయమును కలిగి ఉన్నప్పుడు మాత్రమే, తన ముందు ఉన్న రికార్డులో ఉన్న సాక్ష్యము ఆధారంగా సహేతుకం కాని నిర్ణయానికి వస్తే, అది ఉన్నత న్యాయస్థాన నివేదనకు వెళ్లవచ్చా అనేది చట్టబద్ధమైన ప్రశ్నలు . ఏదేని వ్యక్తి అతని ముందు ఉన్న రికార్డుపై సక్రమంగా ఆదేశించబడి, వాస్తవాలను పరిశీలించడం ద్వారా సహేతుక నిర్ణయానికి రాలేకపోయినట్లయితే మాత్రమే అది సహేతుకము కానిది అగును.

ప్రస్తుత కేసులో, ఫూల్ సింగ్ సంతకం చేసిన ఏప్రిల్ 25,1968 నాటి తిరుగు రశీదు [ఎక్నాలెడ్జ్మెంట్] స్లిప్ పై హైకోర్టు ఆధారపడింది. "మదింపుదారుల తరపున అనేక నోటీసులను అనేక తేదీలలో అందుకున్నట్లు రికార్డులు చూపిస్తున్నాయి". హైకోర్టు ప్రస్తావించిన "రికార్డులు" "అంగీకరించబడిన వాస్తవాలు" అనే వివరణ మరియు/లేదా ట్రిబ్యునల్ ద్వారా కనుగొనబడినవి మరియు కేసు యొక్క వివరణను రూపొందించడానికి అవసరమైనవి (రిఫరెన్స్ అప్లికేషన్ యొక్క పేరా 3 ద్వారా) "ఇది రెవెన్యూ రిఫరెన్స్ దరఖాస్తుతో జతచేయబడినది. ఫూల్ సింగ్ విస్తృతంగా వేరు తేదీలలో మదింపుదారుల తరపున అనేక నోటీసులను అందుకున్నట్లు రికార్డులు చూపిస్తున్నాయి". కేస్ వివరణ లో ఫూల్ సింగ్ గురించి ఇలా చెప్పలేదు.

ట్రిబ్యునల్ వాస్తవాలను కనుగొంటుంది. ఇది కేసు వివరణ లో వీటిని నిర్దేశిస్తుంది, దీని ద్వారా ఇది శాసనము ప్రశ్నలను హైకోర్టుకు సూచిస్తుంది. హైకోర్టు, రిఫరెన్స్ ప్రొసీడింగ్స్లో, కనుగొన్న వాస్తవాల వెనుకకు వెళ్ళదు. కనుగొనబడినవి కాకుండా ఇతర కనుగొనని వాస్తవాలు అవసరం ఉందని హైకోర్టు అభిప్రాయపడినట్లయితే, అది కేసు యొక్క అనుబంధపూరక వివరణ సమర్పించడానికి ట్రిబ్యునల్ను ఆదేశించాలి. ఇక్కడ మాదిరిగానే, ట్రిబ్యునల్ చేరుకున్న వాస్తవాల ఫలితాలు సహేతుకముగా లేవని నిర్ణయించాల్సిన అవసరం ఉన్నప్పటికీ, హైకోర్ట్ ఈ ఫలితాలు విరుద్ధమైనవని నిర్ధారించడానికి సాక్ష్యము యొక్క భాష్యాన్ని ట్రిబ్యునల్ ముందు ఉన్న సాక్ష్యాలకే పరిమితం చేయాలి. ట్రిబ్యునల్ ముందు లేని సాక్ష్యాలను సాక్ష్యము గా పరిశీలించి సహేతుకం కాదు అని హైకోర్ట్ తెలుపలేదు.

"అంగీకరించిన" వాస్తవాల వివరణను రెవెన్యూ దాని రిఫరెన్స్ దరఖాస్తుకు అనుబంధంగా ట్రిబ్యునల్ ముందు ఉంచింది. మదింపుదారుల తరపున ఫూల్ సింగ్ ఇంతకుముందు నోటీసులను అందుకున్నాడని కేస్ స్టేట్ మెంట్ లో పేర్కొనకపోవడం, రెవెన్యూ దీని గురించి అస్సలు ప్రస్తావించకపోవడం ఈ వాదనను మరియు సహాయక విషయాలను ట్రిబ్యునల్ ముందు ఉంచలేదని సూచిస్తుంది అందువలన ట్రిబ్యునల్ అలా కనుగొనలేదని చూపిస్తుంది. ఫూల్ సింగ్ మదింపుదారుల తరపున ఇంతకుముందు నోటీసులను అందుకున్నాడా అని నిర్ధారించి, కేసు యొక్క అనుబంధపూరక వివరణ సిద్ధం చేయమని హైకోర్టు ట్రిబ్యునల్ను కోరవచ్చు కానీ హైకోర్టు, ఈ "అంగీకరించిన" వాస్తవాలపై, ట్రిబ్యునల్ యొక్క వాస్తవ ఫలితాలు సహేతుకం కానివని నిర్ధారణకు రాకూడదు .

హైకోర్టు ఫూల్ సింగ్ సంతకం చేసిన తిరుగు రశీదు [ఎ నాలెడ్జ్మెంట్] స్లిప్ మరియు డిమాండ్ నోటీసు పై ఆధారపడి, "ఒక మదింపు ఉత్తర్వు చట్టము కింద లేదా దానికి అనుగుణంగా ఆమోదించబడకపోతే తప్ప, మదింపుదారు చెల్లించవలసిన మొత్తాన్ని పేర్కొంటూ సూచించిన ఫారంలో డిమాండ్ నోటీసు విషయము తలెత్తదు" అని గమనించింది. ట్రిబ్యునల్ ముందు రెవెన్యూ సమర్పించిన రికార్డులో సంతకం చేసిన మదింపు ఆర్డర్ లేదా సంతకం చేసిన మదింపు ఫారం లేని అంశం పై హైకోర్టు తగిన ప్రాముఖ్యత ఇవ్వలేదు.

ఒక మదింపు ఆర్డర్ సంతకం చేయవలసి ఉందని కళ్యాణ్కుమార్ రే vs ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్, 191 ఐటిఆర్ 634 కేసులో ఈ కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పులో స్థాపించబడింది. ఇది ఇలా చెప్పింది:

> "అందువల్ల, ఆదాయపు పన్ను అధికారి మొదట మొత్తం ఆదాయాన్ని అంచనా వేస్తూ, చేయవలసిన సర్దుబాట్లను సూచిస్తూ, ఆ ప్రాతిపదికన చెల్లించవలసిన పన్నును లెక్కించమని కార్యాలయాన్ని ఆదేశించి, వెంటనే లేదా కొంత సమయం తరువాత దానిని ఆమోదించినట్లయితే, ఈ ప్రక్రియలో ఎటువంటి లోపం కనిపించదు, అయితే రెండు గణన పత్రాలపై ఆదాయపు పన్ను అధికారి సంతకం చేసినప్పుడు లేదా ప్రారంభించినప్పుడు మాత్రమే సెక్షన్ 143 (3) లో వివరించిన ప్రక్రియ పూర్తి అవుతుంది".

XXX XXX XXX

ఈ నిర్ణయాలన్నీ ఆదాయపు పన్ను అధికారి చేత వ్రాయబడి పొట్టి సంతకం [ఇనీషియల్] గాని సంతకం గాని చేయబడి ఉండాలి అని నొక్కి చెబుతూ, మదింపు పూర్తి చేయడానికి సూచించిన పరిమితి కాలం ముగిసేలోపు, దీనిలో చెల్లించవలసిన పన్ను నిర్ణయించబడి సాధారణంగా "మదింపు ఆర్డర్" అవుతుంది కానీ మదింపు ఫారం గా శైలి చేయబడిన కాదు

1955-56 మదింపు సంవత్సరానికి హిందూ అవిభాజ్య కుటుంబం [హెచ్.యు.ఎఫ్] పై చెల్లుబాటు అయ్యే అంచనా రెవెన్యూ కేసు విషయంలో ఇది కేంద్రంగా ఉన్నది. ఆ సంవత్సరానికి సంతకం చేసిన మదింపు ఆర్డర్ను సమర్పించడం ద్వారా, అటువంటిది కలిగిఉందని స్థాపించలేకపోయినందున, దాని కేసు వీగి పోయి నందున మరియు ట్రిబ్యునల్ అలా గమనించడం సరైనది. రికార్డులో ఉన్న ట్రిబ్యునల్ యొక్క ఫలితాలు సహేతుకము కావని తేల్చి చెప్పడంలో హైకోర్టు పొరపాటు చేసింది.

అప్పీల్ అనుమతించబడుతుంది. అప్పీల్ కింద తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు త్రోసివేయబడినది. ట్రిబ్యునల్ యొక్క తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు పునరుద్ధరించబడింది.

ప్రతివాదులు అప్పీలుదారులకు అప్పీల్ యొక్క ఖర్చులను చెల్లించాలి.

అప్పీల్ అనుమతించబడింది.